

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2013. június 30.
(vasárnap)**

Horváth Géza

A MISSZIÓ HÍDFŐÁLLÁSA

Lekció: ApCsel 28,13. 23-31

Alapige: ApCsel 28,30-31

Ő pedig ott maradt két teljes esztendeig saját bérelt szállásán, és fogadta mindazokat, akik felkeresték. Hirdette az Isten országát, és tanított az Úr Jézus Krisztusról, teljes bátorsággal, minden akadályoztatás nélkül.

Imádkozzunk!

Urunk, köszönjük azt a nagy lehetőséget, hogy dicsérhet, magasztalhat és áldhat téged a szívünk. Köszönjük, hogy nem ismeretlenül tisztelhetünk téged, mert megismertetted magadat velünk, és kijelentetted szent lényedet Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.

Köszönjük, hogy kezünkben lehet a Biblia, és hirdettetik az evangélium nemcsak itt, hanem a földön mindenütt, ahol hallhatják tisztán és elegyítetlenül az igét.

Áldunk, hogy megtartottad életünket és kedveztél nekünk. Köszönjük, hogy hálát adhatunk az elmúlt hétért, amelyen olyan sokszor tapasztalhattuk, hogy valóban velünk vagy minden napon a világ végezetéig.

Köszönjük, hogy akkor is érezhettük jelenlétedet, amikor segítséget kaptak fiatalok, akik érettségiztek vagy államvizsgáztak. Köszönjük, hogy azok is segítséget kaptak, akik szerettük koporsója mellett állva, megköszönték az életet, amit adtál, és hálát adtak, amikor visszavetted.

Köszönjük, hogy kezedbe tehetjük azokat a testvéreinket, akik már szabadságon vannak és pihennek, és talán abban a gyülekezetben, ahol vannak, hallgatják az igét. Küldd a te áldásodat ide is, Urunk.

Engedd, hogy téged lássunk egyedül, Úr Jézus Krisztus. Hadd tűnjön el minden, mint ott a megdicsőülés hegyén, és hadd legyen igaz, hogy mi sem látunk senkit, csak Jézust egyedül. Hadd legyen igaz, hogy most eltűnnek gond-

A MISSZIÓ HIDFŐÁLLÁSA

jaink, vágyaink. Eltűnik óemberi természetünk, hitványságaink vagy hiábavalóságaink, és közösen kérjük: segíts, hogy a földtől elszakadjunk, csak tehozzád ragaszkodjunk.

Engedd megízlelnünk a menny jó ízét, és a mennyei örökké tartó istentisztelet földi képmásában magasztaljuk és áldjuk a megöletett Bárányt mi is. Hiszen itt van a terített úrasztala közöttünk, rajta a kenyér és a bor, rajta az új szövetség jele, amely azt jelenti a világ számára, hogy Jézus Krisztus hívása hangzik messze földeken, szolgálói még hirdetik sok-sok helyen. Hogy a bűnből, kárhozatból, egyetlen út vezet hozzá a Golgotán át, és ez az út ma is nyitva van, ez nekünk is lehetőség, hogy higgyünk és üdvözüljünk.

Légy áldott, Urunk, hogy jelenlétedben lehetünk. Áldj és szentelj meg bennünket a te igéddel — a te igéd igazság.

Ámen.

Igehirdetés

Gyülekeztünkben gyakorlat és szolgálatom 25 esztendeje alatt többször gyakoroltam azt, amikor a bibliaolvasó kalauzunk szerint elkezdtünk olvasni egy-egy könyvet, akkor előrevetítve elmondtuk, hogy miről szól a könyv, mi a központi üzenete és mire figyeljünk, amikor naponta elővesszük Bibliánkat és kinyitjuk az aznapi szakaszt.

Most nem arról a könyvről beszélek, amelyet elkezdtünk olvasni ezen a héten, hanem csak a könyvnek néhány igazságát lássuk most.

A Cselekedetek könyvének a tartalmát a könyv 14. fejezetében olvassuk. Ez mintegy összefoglaló igeként a 21. és 22. versben van megírva: „Az apostolok hirdették az evangéliumot, sokakat tanítvánnyá tettek, visszatértek, erősítették a tanítványok lelkét, és bátorították őket, hogy maradjanak meg a hitben.” Ebben az igében van összefoglalva a Cselekedetek könyvének az üzenete: hirdették az evangéliumot, mert erre kaptak parancsot, ehhez kaptak erőt is, miután a Szentlélek eljött rájuk.

Sokakat tanítvánnyá tettek, mert az evangélium hirdetésének mindig ez a célja, hogy aki hallja, higgyen, és kövesse Jézus Krisztust, vagyis tanítvány legyen. És vissza is tértek oda, ahol az evangéliumot hirdették, vagyis a hívőket nem hagyták magukra, hanem fontosnak tartották az utógondozó munkát. Erősítették, bátorították ezeket a kedves „újszülött” hívőket, hogy abban a hitben, amelyre jutottak, maradjanak is meg, és akkor eltételek számukra az igazság koronája.

Ennek a könyvnek központi üzenete tehát az evangélium, az Isten országának a hirdetése.

Emlékezték-e, hogy kezdődött ez a könyv? Azzal kezdődik, hogy az első fejezetben Lukács leírja, hogy Jézus Krisztus feltámadt és mit csinált az alatt a 40 nap alatt, míg testben itt volt a földön. — Lehet, hogy sokan azt mondják magukban: megjelent sokaknak. Megjelent az apostoloknak, az asszonyoknak, sőt Pál apostol az 1Korinthus 15-ben leírja, hogy megjelent egyszerre több mint 500 atyafinak, kik közül sokan élnek, és el tudják mondani, hogy látták az Urat.

Lukács nem ebben látta Jézus Krisztus 40 napos földön eltöltött, feltámadása utáni idejét összefoglalni. Miben foglalja össze Lukács? A Cselekedetek könyve 1. fejezetében van, hogy Jézus beszélt az Isten országaról. Ez azért fontos a számunkra, mert a Cselekedetek könyve azzal fejeződik be, hogy Pál apostol hirdette Isten országát.

Nem unalmas ez? Nem, mert az apostoloknak, a küldötteknek mindig azt kell hirdetniük, amiket az ő Uruk is hirdetett. Ugyanis, ha Jézus Krisztus is hirdette az Isten országát, akkor nem tehetnek mást az apostolok sem, ugyanazt kell hirdetniük, amit Mesterüknek. Folytatják tovább Isten országának hirdetését.

Jézus Krisztus, amikor elkezdte tanítását, az evangéliumban úgy van leírva, hogy Jézus prédikálni kezd. És mit hirdetett először Jézus Krisztus? Azt, hogy térjete meg, mert elközelített az Isten országa. Jézus Krisztus már a kezdetben is ezt hirdette, és feltámadása után is. Pál apostol sem tud másról, csak arról, hogy Isten országát hirdeti.

A Cselekedetek könyve világosan tárja elénk, hogy Isten országának hirdetését nem lehet megakadályozni, nem lehet feltartóztatni. Nincs olyan világi hatalom, olyan császári rendelet, olyan erő a földön, még természeti erő sincs, amely feltartóztathatná az evangélium ügyét. Ez nem az ember ügye, hanem az Istené. Amit Isten akar, amit eltervezett, azt meg fogja tenni. A Biblia nem arról szól, hogy Isten akar valamit tenni, hanem arról, hogy Isten fog valamit tenni, amit eltervezett. És mit tervezett el? Azt, hogy az evangélium hirdettessék az egész földön. Senki nem akadályozhatja ezt meg, pedig hányszor akarták! Hányszor mondták a tanítványoknak: ne tanítsatok Jézus nevében. Ne hirdessétek a Krisztust.

A tanítványokat el lehetett fogni, börtönbe lehetett zárni, meg lehetett őket bilincselni, ki lehetett végezni, mint Istvánt. Ezek a kedves hírvivők hajótörést szenvedhettek, mint Pálék, de az evangélium, az Isten országának a hirdetése halad tovább, mert Isten eltervezte és ezért az Ő küldötteit oda is elküldi, ahova nem akarnak menni, mint Pétert Kornéliusz házába, és lehet, hogy ahova meg akarnak menni, oda nem engedi, mint Pál Kis-Ázsiába.

Amikor a macedón férfi megjelenik, és azt mondja: jöjj, Pál Európába, jöjj Krisztussal, az evangéliummal. Segíts nekünk, mert nekünk csak az evangéliumra van szükségünk.

Csodálatosan cselekszik Isten, ezért nem is az apostolok cselekedeteiről írott könyv ez, hanem így lehetne mondani: Isten cselekedete, amelyeket az apostolok által végbe vitt. Isten cselekszik – ezt látjuk ebben a könyvben.

Pál apostol hirdette Isten országát. Amikor elolvastuk a könyv utolsó verseit a Cselekedetek könyvéből, akkor a szívemben volt egy hiányérzet. Na, és mi lett azután? Azt olvastuk: Pál hirdette Isten országát, két évig maradt azon a helyen. Pál apostol szállása lesz a misszió hídfőállása Rómában. Pál apostol hához kötött ember, mert házi-őrízetben van, és amikor nem tud menni, őhozza mennek. Isten gondoskodik arról, hogy akinek hallania kell az evangéliumot, az Isten országának titkát, az meghallja.

A MISSZIÓ HÍDFŐÁLLÁSA

Amikor elolvastuk az igét, feltettem a kérdést: mi lett ezután? Jó lett volna, ha Lukács még ír arról, hogy mi lett Pállal, Lukáccsal, a többiekkel — hogyan folytatódott ez a misszió? Mi történt itt? Miért ilyen befejezetlen ez? Rá kellett arra jönnöm: az evangélium diadalútja nem állt azért meg. Vége van a könyvnek, de mintha ott lenne, hogy Pál hirdette az evangéliumot, és azóta sokan hirdették — és hirdesd te is! Állj be te is ebbe a munkába. Mintha azt hallanánk ebben az igében, hogy legyen a te házad is a misszió hídfőállása.

Nemcsak házhoz kötöttek voltak, hanem ismertem olyanokat, akik ágyhoz kötöttek voltak. A kicsiny otthonuk az evangélium hídfőállása lett, mert egymásnak adták a kilincset, jöttek lelkigondozói beszélgetésekre. Jöttek a nagy mélységben levő emberek, és az evangélium hídfőállása lett a házuk. Sok olyant ismertem, aki kórházba ment, vitte magával a Bibliát, meg a Halleluját, a hálaéneket, és sok-sok ú. n. írott éneket, és esténként összegyűltek, hangzott a zsoltár. Kinyílt a Biblia és egymásnak adták az énekszövegeket. És lett egy kórházi ágy, igazán ágyhoz kötöttség a misszió hídfőállása.

Azért van ez így, hogy lássuk meg: Pál hirdette az igét, de nem ért véget minden. Ne gondoljuk azt, hogy a szolgálatunkkal és életünkkel majd véget ér minden. Nem ér véget, mert ez Isten ügye. Isten gondoskodik arról, hogy egymás után jöjjenek az Ő szolgálói. Amikor egyik leteszi a „lantot”, felveszi a másik. Meghal Keresztelő János, Jézus tovább hirdeti: térjete meg, mert közel van az Isten országa. Aztán elvitetik Jézus, de ott vannak az apostolok. Jön a Szentlélek. Jönnek az első századok nagyjai: Ambroziusz, Agusztinus, Krizosztomosz. Nagy sötétség után jönnek az elő reformátorok. Elkezdik hirdetni: add el minden vagyonedat, kincsed lesz a mennyben. Felragyog az evangélium. Jön Husz János, Luther, Zwingli, Kálvin. Jönnek a magyar reformátorok a baranyai lankákon. Felhangzik az életet formáló ige. Megcsordul Erdélyben, a fakupákban, a bor, és kiosztják két szín alatt az úrvacsorát. És jön az énekes reformátor: Szentzi Molnár Albert, aki gyermekkorában már ott segédkezett a magyar nyelvű Biblia megszületésénél, és elkezd énekelni az evangéliumot. És jönnek az ébredések. Jön a belmisszió, annak nagy szolgálói. Higgyétek el, nincs vége a mi szolgálatunkkal az Isten országának.

Az evangélium nem hozzánk van kötve, az evangéliummal csak meg vagyunk bízva. Olyan, mint egy mandátum, amit a képviselő kap 4 évre, mi kapjuk 25, 30 vagy 50 évre, és visszaadjuk a mi Urunk kezébe. Ő majd kirendel másokat, akiket elhív, megszentel, megigazít, szolgálatba állít, megdicsőít. Nem mi fűjjük a passzát szelet. Az evangéliummal csak megbízottak vagyunk, de nem a mienk. — Bár Pál azt mondja: az én evangéliumom, de ezt azért mondja, mert annyira azonosult vele. Amikor vissza kell adni, akkor jönnek mások, Isten megszólít egy törékeny asszonyt itt Magyarországon, például Molnár Máriát, szívébe adja az igét. Aztán felül a hajóra és elmegy Pápua Új-Guineába. Mánus és Pitylu szigetére, hogy a feketék is meghallják az igét.

Onnan jöttek vissza keresztyének, hívók 89-ben, 90-ben és elmondták, hogy az én apám ott tért meg. A mi nagyapánk ott született újjá. Nekünk Krisztus az urunk.

Londonban hallottam, hogy egy református lelkész a Fülöp-szigetekre ment, és már a tizedik református templom épül. Egy holland atyafit arra biztató Isten, hogy a jövedelmedből templomokat építs. Te nem a szószéken fogsz állni, te nem nagy világhírű evangelizátor leszel, te a jövedelmedből templomokat fogsz építeni. Az evangélium ügye nincs bilincsbe verve. Pál lehet bilincsben, de az evangélium nem. Szabadon folyik, szabadon áramlik ott és úgy, ahogy Isten akarja.

Fogolyként érkezik meg Rómába Pál. Nem így akart ő Rómába menni. Nem hajótörötként, nem ázott verébként. Tudjuk, hogy tele volt a szíve azzal a vágygal, hogy Rómában hirdesse az evangéliumot. Ezt le is írja. Eléjönnek az atyafiak, és megbátorodik a szíve. Nem az a fontos, hogy az evangélium hirdetője menjen diadalmenetben, hanem az a fontos, hogy Krisztus diadalt arasson. És Krisztus diadalt arat Rómában, mert felcsendül az ige, s ez már maga diadal.

Azt mondja az Írás: van, akik hittek, van, akik nem. Így van ez azóta is. A diadal az, hogy az ige hangzik. Azt hinnénk, hogy az a diadal, hogy majd mindenki hitre jut. Nem az! Az a diadal, hogy az ige, az Isten országa hirdettetik. A kegyelem az, hogy némelyek hisznek megfoghatatlanul és csodás módon. Kinyílik a szívük, azt mondják: hiszek, Uram. — Ez az Isten munkája és kegyelme.

Mit hirdetett Pál itt? Néhány szó még erről. Azt olvassuk, hogy Isten országát hirdette. Mit jelentett ez akkor, és mit jelent ma?

Először azért hirdette Isten országát, mert az létező valóság, különben az apostolok nem hirdették volna, ha nem lettek volna meggyőződve róla. Azt mondja János: amit szemünkkel láttunk, kezünkkel érintettünk, azt hirdetjük nektek. Miért? Mert látták és benne voltak Isten országában. Az létező valóság. Még e földi létben kicsiny létező valóság. Ezért mondja Jézus a példázatban: Hasonló a mustármaghoz. 1 gr mustármag 750 szemet rejt magában. Pedig ez az 1 gr kicsiny, ha ennyi kenyeret ennénk naponta, éhesek maradnánk.

Az ige azt mondja: ne becsüld le ezt a kicsinységet, mert nem az a fontos, hogy milyen a kezdete, hanem hogy milyen lesz a vége. Kicsiny a mustármag, de nagy fává növekszik, és még a madarak is fészket raknak rajta. Azt mondja ezzel Jézus, hogy Isten országa mindig kicsiny kezdet, de ne becsüld le, hanem várd ki a végét. — a vége még elég messze lesz, de bizonyos, hogy eljön. Erről a Biblia végén elég sokat olvasunk.

Ne becsüld le! Hol szoktuk lebecsülni Isten országát? Kérdeznek valakit: miért nem méssz alkalomra, ifi-órára, bibliaórára? Mert kevesen vannak. Hát hányan vannak? Hárman-négyen. Mi az, hogy hárman-négyen? Jézus arról beszélt nekünk, ha már ketten vannak, egy hirdeti, egy meg hallja a igét. Ez a minimális gyülekezet, és Jézus ott van közöttük. Hogy veszed a bátorságot, hogy ahol hárman vagy négyen vannak, te azt mondod: csak hárman vannak, akkor nem megyek. Szeretnénk, ha ezren lennének. Ne becsüld le Isten országát. Kicsiny az, de valóság.

Ha Isten megengedi, még egy ígét adott a Cselekedetek könyvéből a jövő vasárnapra. Amikor azon a hajón, amely hajótörést szenved, csak hárman vannak: Pál, Lukács és Arisztarkosz, mellette még 270-en a pogányok, a világ. Cso-

A MISSZIÓ HIDFŐÁLLÁSA

dák történnek, ott van Isten kijelentése, ott van Isten bátorítása, vigasztalása, buzdítása azért, mert ott vannak hárman, és nem azért, mert 270-en vannak. Isten országa kicsiny, de majd nagy fává lesz.

Nagyon fontos, hogy Pál hirdette Isten országát. Mit jelent a Bibliában Isten országa? Miért hirdette Jézus Krisztus Isten országát? Egyrészt azért hirdette Pál ezt, mert Isten országa és Jézus Krisztus ugyanaz. Ennek az országnak az uralkodója Jézus Krisztus. Ezt sokan értették az ott levők közül, mert ezt várták. Eljön a Messiás, és elhozza nekünk Isten országát. Egy kedves lelki éneket idézek, amit az egyik megyének is csak egy szeglete ismer, egy sor így hangzik: „Légy üdvözölve, szent karácsony, ki földre hoztad az eget. Ím elmúlt már a bűn homálya, mert te az üdvöt hirdeted.” — ez az Isten országa. Földre jött az ég, mert a föld nem mehetett másképp az égbe. Ezért Isten szeretetéből és kegyelméből eljött az Isten országa.

Hol van az Isten országa? — kérdezték Jézustól. Hát köztetek van az Isten országa. Jó lenne, ha észrevennétek, és jó lenne, ha e szerint élnétek.

Egy írástudónak azt mondja Jézus Krisztus: „Nem messze vagy az Isten országától.” Tulajdonképpen ez azt jelentette, hogy Isten országában azért nem vagy benne, mert mint írástudó, tudsz mindent Isten országáról, de nem hiszel semmit róla.

Ezért volt olyan fontos, amikor Zakariás 9,9-ben elhangzik a jövendölés, ami majd elhangzik virágvasárnapon: Ímhol jön tenéked a te Királyod. Itt van Isten országa, megjött a Király.

Pál apostol mit hirdetett? Testvérek, ne várjátok tovább Isten országát, most már menjetek be. Már nem kell várni, most már csak be kell menni oda. Ott van a Cselekedetek könyvében: mert beteljesedik Ézsaiás próféta írása. Azt hirdette Isten országáról: bekerülhet a pogány is. Az egész Cselekedetek könyvében ez árad felénk. Az Efézusi levél 3. részében is ott van: Lerontotta a válaszfalat, jöhet mindenki. Ez az új szövetség, hogy az Isten országa hirdettetik nemcsak egy népnek, hanem minden népnek, minden ágazatnak és minden nyelvnek. Mindazok jöhetnek, akik vallják, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.

Végül hirdették, hogyan kerülhetek be Isten országába. Két ígét idézek: az egyik a Kolossé 1-ben van, amikor Pál apostol hálát ad azért, hogy a Kolosséi hívőket Isten szeretete átvitte az Ő szerelmes Fiának országába. Vagy a Jelenések könyve 1. fejezete, amikor bemutatkozik Jézus Krisztus, mint hű és igaz tanú, mind a föld királyainak Fejedelme, mint a hű és igaz tanúbizonyság, mint aki Elsőszülött a halottak közül. Ott van egy ilyen mondat: „Aki országa népévé tett bennünket.” Hogy juthatsz be Isten országába? Úgy, hogy azt elhiszed. Ezt mondja az ige: higgy. Hidd el, hogy van Isten országa, Isten országának nyitva van a kapuja. Hidd el, hogy nem te fogsz oda bemászni nagy motorral a hátadon, meg jócselekedetekkel, imádságokkal... — hidd el, hogy valaki megkarol, ölébe vesz, és hű karjaiban bevisz az Ő országába.

Jézus Krisztus országa tehát az Ő uralmát jelenti, és ott van Isten országa, ahol Jézus Krisztus uralkodik. Egyszer majd az kiteljesedik, „mert Úr lesz a Jé-

zus mindenütt, hol csak a napnak fénye süt” (398. dicséret). Isten országa lehet, hogy kicsiny kezdet most, de ki fog teljesedni.

Ennek az igének nagy kérdése: benne vagy-e Isten országában? Tied-e Isten országa? Állampolgára vagy-e annak az országnak, és tudod-e mondani már itt a földön: a mi országunk a mennyekben van, ahonnan a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk. A mi országunk egy mennyei ország, nem egy földi, amiben dolgozunk, élünk, szenvedünk, nyomorgunk, betegséget hordozunk, — a mi országunk a mennyekben van, ahonnan az Úr Jézus Krisztust is várjuk. Ott van Isten országa, ahol az Ő akarata megvalósul, ahol engedelmeskednek neki, és ahol azt mondják: „Meghódol lelkem tenéked, nagy felség, Szentháromságban te vagy egy Istenség.”

Isten országa ott van, ahol felfedezik: bizony, ez Isten Fia volt. Ahol alázattal leborulnak a Golgota keresztje alá, és azt mondják: Mossál meg engem, moss meg, Uram, Jól ismered te minden utam, Mosd meg a lábam, a kezem, a fejem, a nyelvem, az agyam, a gondolataimat, a cselekedeteimet, — mossál meg, hogy egészen a tied legyek. Egészen tied, Krisztus.

A 308,5 versét énekeljük:

Tarts meg bennünket az országban,
Melyet Ő köztünk állított,
Adj részt abban a boldogságban,
Melyet a földre szállított!
Majd éltünk végével
Bocsáss el békével,
Hogy oda térjünk,
Hol az Ő hívei
Száma közt mennyei Országlást érvünk.

Imádkozzunk!

Hálát adunk neked, örökkévaló Istenünk, hogy van szavad még ehhez a világhoz, hogy közénk helyezted a te országodat, és annak evangéliuma hirdetik még. Lehet, hogy színből, lehet, hogy szívből, de köszönjük, hogy akinek van füle a hallásra, az hallja, hogy mit mond a Lélek a gyülekezetnek.

Akinek nincs füle, azon beteljesedik Ézsaiás próféta szava: halván halljatok, és ne értsetek. Látván lássatok, és ne lássátok meg a dicsőséges Krisztus bűnbocsátó szeretetét.

És elmennek némelyek, Urunk, úgy: kemény beszéd ez, kicsoda hallgathatja ezt, vagy úgy: bolond vagy te Pál, a sok tudomány téged örültségbe visz. Vagy úgy, ahogy mások mondták: eredj el, majd ha alkalmas idő lesz, meghallgatlak téged.

Köszönjük, Urunk, mindazokat, akik jönnek, mert hozod őket, és akik életében hitet munkálsz úgy, mint valamikor Lídia szívében, akinek megnyitottad a szívét, hogy figyelmezzon mindarra, amit Pál mond, és akiket érzékennyé te-

A MISSZIÓ HÍDFŐÁLLÁSA

szel az evangélium iránt. Köszönjük, Urunk, hogy rajtad nem múlik. Szeretetet és irgalmasságod hatalmas, és ebből a szeretetből élhet ez a világ is, mert még nem zártad le a kegyelmi időt.

Köszönjük, hogy egyszer majd kiteljesedik a te országod, ezért imádkozzuk mindig: Jöjjön el a te országod. Az, amikor a mustármagból nagy fa lesz, és fészket raknak a madarak rajta. Amikor minden és mindenekben Krisztus lesz az Úr.

Várjuk azt az országot, ahol nem lesz templom sem, mert az egész egy nagy templom, és ahol nem lesz nap, mert nincs is szükség rá, mert a Bárány annak a szövétneke. Ahol zenghetjük Mózes és a Bárány énekét, a megszabadultak hálaénekét, hogy a bűntől és haláltól megváltál engemet, Jézus, ó véred árán eltörléd bűnömet.

Köszönjük, hogy egy örök életen keresztül ezt zenghetjük. Add, hogy már most kezdjük. Engedd, hogy otthonunk, házunk, szobánk és hajlékunk a misszió hídfőállása legyen, hogy oda, aki betér, az ígét vehessen, áldást kaphasson. Gyermekeink és hozzátartozóink is áldást és ígét kapjanak, ne lerongyolódva, ne lelkileg éhesen nyomorogjanak mellettünk.

Kérünk, cselekedd Szentlelkeddel ezt, a te végtelen érdemeddel. Áldd meg a nyarunkat, áldd meg azokat, akik tegnap elmentek csendeshétre. Ragyogtasd fel ott is Krisztus keresztjét, Urunk. Kérünk, áldj meg minden csendesetet és alkalmat ezen a nyáron. Áldd meg azokat, akik pihennek, hogy megújuljanak testben is, és megpihenjenek.

Köszönjük, hogy lezárhattuk a mögöttünk levő tanévet, köszönjük azokat, akik pedagógusként tanítottak ebben az évben. Köszönjük, hogy ők is pihenhettek, meg gyerekeink is. Kérünk, a nyáron őrizd meg mindenkit balesettől, bajtól, veszedelemtől. Engedd, hogy szabadságuk után újból találkozzunk itt, a te nagy néped között, Urunk, és megbátorodjon a szívünk, hogy sokan vannak még rajtunk kívül is, akik a te drága országodnak polgárai.

Kérünk, hallgasd meg mindazokat a könnyörgéseket, amelyeket most csendben előtted, neked mondunk.

Ámen.